

והנה כאשר נתבונן במדותיו של הקב"ה עס בריותיו, נראה מאד, כמובן ב„תומר-דבורה“ מי אל כמוך וכו', הנה עבר על האדם כמה יוה"כ ולא שב, ועדין עומד במרדו כמה וכמה שנים, הרاوي לפניו להכין לו יום כפירה וסליחה? מדת בו"ד היה בך? ומדת הקב"ה אינו כן, גם לרשע היותר גדול, מכין לפניו يوم סליחה וכפירה. היה חיך מתווך מזה? ע"כ אפילו מישרות בלבד, היה ראוי להכין עצמו על יוה"כ לשוב לפניו, ודוקא בקיום המעשה בהלךתו כנ"ל.¹⁸

הנה כל הדברים הולכים אחר הבונה — ואין הפ"י כמו שלומדים, שכיוון שהבונה רצiosa אף כי המעשה אינו רצוי מקבל שכר מכל מקום, לא בן דוקא! אבל עוד פ"י בזה, כי מטרת האדם המשיך פעולות הרבה אריך המלאכה לתכילת מטרתו גם בלי בונה, כי כסוף המטרה ימשוך הפעולות כמו אבן השואבת (מגנעת נאדייל) שתמשוך הברזל, ונמצא כי כל מה שתגדל כונת האדם למעלה ראש, בן לעומת זה המשיך הפעולות למעלה ראש, במעוצות ודעתי, הרבה יותר מאי מהאיש אשר מטרת כוונתו מועטה היא וכו'.

זהו (תהלים לג, טו) : „היווצר יחד לכם“, ויודע כי היו יכולים לכוין שניהם כאחד לכונה נשגבה, „ומכין“ כוונתם לדzon אותם — „אל כל מעשיהם“, פ"י אל כה המשכה אשר ימשיך כוונתו הטובה או להפרק ח"ז ככה יבין לדzon עפ"י בין לטוב בין למוטב.

ע"כ חובה علينا לעשות מעשינו בכונה, שתמשוך הרבה מעשים טובים קודם ראש השנה, ובזכות זה נוכה לבוח"ט בתכ"י.¹⁹

ה. המתיצב על דרך התשובה

הנה אחז"ל (ר"ה טז, ב) ג' ספרים נפתחים בר"ה כי, והנה צדיקים היינו שזכיותיהם מרובי מעונותיהם, וזה קשה, הלא כמובן בಗמ' כי מי שאינו מקיים אף דבר מדרבנן רשע מיקריו (ואיך יקרה במיעוט עונות צדיק)?

(ח) עי' נדה יב. א.

אמנם האמת יודה דרכו, כי זה קאי על עצמו בוגר תשובה, אם יראה בשמיים עלייו. שיוור הוא עומד לשוב מדרך הרעה ולא ישוב לכפלת עוד, הרי הוא צדיק ונכתב לאלהר לחיים.

זה מה שאמרו שם „אמרו לפני מלכיות שתמיליכני עליהם“ פי' שיתברר לנכט בshall ברור אמונה חזקה מהנסים המפורטים מיציאת מצרים וכחנה רבות, וממן תורה בפרסום רב. ותמיד אנו מראים כי התורה בנזיה על יסודות מוחשאות למכין דבר — וקיים שלת בין זאבים רבים היום הזה מעיד ע"ז^ט (ומכ"ז תראן, כי מלך על כל הארץ, ה' ית' הוא), והכל משועבדים לו ית' ואנחנו מקבלים הדת משועבדים לשומר דתו, וכאשר יתברר לו הייטב זאת בהשכל וודעת, קרוב הוא יותר לתשובה, ויבוא זכרונו לפניו לטובה.^{ט'}

ג. מדרגה לכל הפחות

באמת צריך האדם בכח — שיהיה רצונו להיות צדיק גמור, ובلتוי זאת אינו יכול להיטיב מעשוינו.

האדם צריך להיות לכל הפחות אם הוא אינו צדיק, לכה"פ יהיה בלתי צדיק שלא כדרך הטבע. רצוני, יהי عمل בתורה ויראה, ואם ח"ז אינו צדיק יהיה שלא כדרך הטבע. ורק כי יצרו של אדם וכו', משא"כ להיות בלתי צדיק כדרך הטבע, פי', מחמת חסרונו عملות בתורה ויראה, זה רע מאד!^{*} והנראה כי הבלתי צדיק שלא

ט) עי' בסידור ר' יעקב עמדין בהקדמת סולם בית אל, ובחו"ד: „айд לא יבוש הכהן בהשגהה ויעמוד נבלם? מי שייעין ביהוד עניינו ומעמדנו בעולם, אוננו האומה הגדולה שהפורה, אחר כל מה שעבר עליינו מהצורות והתרומות אלפיים מהשנים ואין אותה בועלם נרדפת כמוון, מה רביהם היו צרינו, מה עצמו נשאו ראש הקמים עליינו מנעוינו, להשמידנו לעקרנו לשרשנו מפני השנאה שישיתה הקנאה, רבת צרוננו, גם לא יכולו לנו לאבדנו ולכלותינו, כל האומות הקדומות העצומות, אבד זכרם, בטל סברם, סר צלים, ואנו הדקם בהן כולנו חיים היום, לא נפקד ממנו בכל חוקף אריכות גלותינו אפילו אותן ונקיין אחד מתורה שבכתב וכל דברי חכמים קיימים לא יטה לארץ מנו, לא שלט בהם יד הזמן ולא כלם, מה יענה בזאת פילוסוף חריף היד המקירה עשתה כל אלה, חי גופשי כי בתהנו נגפלאות אלה גדלו אצל יותר מכל נסים ונפלאות שעשה הש"ת לאבותינו במצרים ובמדבר ובארץ ישראל, וכל מה שארך הגלות יותר, נתאמת הנס יותר ונודע מעשה תפאו ובגורתו.

* עי' אור יחזקאל מכתבים עמי כ.